

สาติยา มิ่งวงศ์. (2550). ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี. สารนิพนธ์ วท.ม. (การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์สุภาพร สุกสีเหลือง.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ โดยนำผลมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ได้แก่ เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ และประชากรในชุมชนท้องถิ่น จำนวน 362 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบประเมินศักยภาพ และแบบสังเกตการณ์ โดยนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้สมการถ่วงน้ำหนัก ผลการศึกษาจากการสังเกตการณ์ พบว่า แหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ ตั้งกระจายอยู่ไกลกัน ทำให้ยากต่อการเชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวไปยังจุดอื่นๆ อีกทั้งยังบางแห่งยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้บริการให้นักท่องเที่ยว สภาพถนนส่วนใหญ่เป็นถนนลูกรัง ลำบากต่อการเดินทาง แต่พื้นที่ส่วนใหญ่มีความสวยงามทางธรรมชาติมาก ควรส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยานฯ ให้ดีขึ้นต่อไป

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ที่มีระดับศักยภาพสูงสุด ได้แก่ ถ้าพระ รองลงมาได้แก่ น้ำโจน น้ำตกห้วยแม่ขมิ้นและน้ำตกผาสุวรรณ น้ำตกผาดาด พุน้ำร้อนห้วยแม่ขมิ้น ถ้าเนรมิต ถ้ำน้ำมุดและอ่างเก็บน้ำเขื่อนศรีนครินทร์ตามลำดับ และแหล่งท่องเที่ยวที่มีระดับศักยภาพต่ำสุด ได้แก่ ถ้าพระปรารค์ ส่วนระดับของผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เมื่อมีการใช้พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า แหล่งท่องเที่ยวที่มีระดับผลกระทบสิ่งแวดล้อมสูงสุด ได้แก่ น้ำโจน รองลงมาได้แก่ พุน้ำร้อนห้วยแม่ขมิ้น อ่างเก็บน้ำเขื่อนศรีนครินทร์ น้ำตกผาสุวรรณ ถ้าพระ น้ำตกห้วยแม่ขมิ้น ถ้ำน้ำมุด ถ้าพระปรารค์ ตามลำดับ และแหล่งท่องเที่ยวที่มีผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่ำสุด ได้แก่ ถ้าเนรมิต

Satiya Mingwong. (2007). *The Potentiality of Ecotourism Attraction at Khuean Srinagarindra National Park in Kanchanaburi Province*. Master's Project, M.S. (Ecotourism Planning and Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc. Prof. Supaporn Suksileung.

The objective of this research was aimed at the assessment of the Potential of Ecotourism Attraction in Khuean Srinagarindra National Park. The analysis was made to study the means for the development and promotion of the ecotourism attraction in Khuean Srinagarindra National Park. The three sample sizes consist of the officials involving with the tourism at the National Park, the tourists traveling into the National Park, and the population in the rural community totaling 362 persons. The research instruments comprise of potential evaluation forms, as well as the observation forms. Those data and information have been calculated by using the weighted-average equations. The findings from the observation have revealed that the tourism attraction at Khuean Srinagarindra National Park were scatteringly located far apart. It is so difficult to link those tourist attraction with each other. Moreover, some places still lack of any facilities to serve all tourists. The main road conditions is laterite. It is hard to travel. However, most area or places are so naturally beautiful. They should be promoted and developed as of the better tourist attraction within the National Park further.

The result of the three-sample groups disclosed that the tourism attractions within Khuean Srinagarindra National Park with the highest potential are the Phra Cave secondly, Nam Jon, Huay Mae Khamin waterfall. Then, they are the Pha Sawan and Pha tat waterfalls, Huay Mae Khamin hot spout, Neramit Cave, Num Mud Cave and Srinagarindra Dam reservoir respectively. The lowest potential level is Phra Prang Cave. However, the level of the environmental impact is likely to occur within the Natural Tourist Attraction, when the areas are used for the ecological tourism has been disclosed that the highest environmental impact for the tourist attraction are the Nam Jon, secondly Huay Mae Khamin Hot Spout, Srinagarindra Dam reservoir, Pha Sawan waterfalls, Phra Cave, Huay Mae Khamin waterfall, Num Mud Cave, Phra Prang Cave respectively. For the lowest environmental impact, it is the Neramit Cave.